

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

Fer les coses bé

En una ocasió, al principi del meu ministeri sacerdotal, un feligrès de la parròquia em va dir: «Mossèn, jo només sé fer les coses d'una manera, i és fer-les bé.»

Sí, és veritat, li vaig dir, però no n'hi ha prou per a un cristià. Perquè l'única manera de fer bé les coses per a un cristià és fer-les amb amor. Si ens falta l'amor, la caritat, ens falta el més important.

La caritat és la tercera «clau» que, juntament amb la fe i l'esperança, ens obre a una relació plena amb Déu i amb els altres.

Sant Pau escriu a la Carta als Romans: «Qui estima els altres ha complert plenament la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, tots es resumeixen en això: *Estima els altres com a tu mateix*. Qui estima, no fa cap mal als altres. Estimar és la plenitud de la Llei» (Rm 13,8-10).

I no podem oblidar el que Jesús ens diu com a manament seu: «Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat» (Jn 13,34).

Però, ¿per què aquesta insistència de Déu en estimar?: «Això us mando: que us estimeu els uns als altres.» (Jn 15,17). I per què la nostra dificultat i resistència per viure l'amor? Perquè, ¿com podem nosaltres estimar com Ell estima? ¿És que jo puc estimar com Ell?

La resposta ens la dona Déu mateix. En primer lloc perquè Ell és Amor: «Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu; tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor» (1Jn 4,7-8).

I també perquè hem estat creats a imatge seva: «Déu digué: «Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres...». Déu va crear l'home a imatge seva, el va crear a imatge de Déu, creà l'home i la dona» (Gn 1,26-27).

Això vol dir que, si Ell és Amor, nosaltres que hem estat creats a imatge seva participem del que Ell és. Hem estat creats pel seu amor, hem estat creats per ser estimats i per estimar, com Ell.

I una vegada més descobrim que el problema és que ens falta més fe. No ens acabem de creure que Déu és amor, i que ens estima i que no pot deixar de fer-ho.

El papa Benet XVI afirmava a la seva primera Carta encíclica *Deus caritas est*: «No es tracta d'un "manament" extern que ens imposa l'impossible, sinó d'una experiència d'amor nascuda des de dins, un

amor que per la seva pròpia naturalesa ha de ser ulteriorment comunicat a uns altres. L'amor creix a través de l'amor. L'amor és "diví" perquè prové de Déu i ens uneix a Déu i, mitjançant aquest procés unificador, ens transforma en un Nosaltres que supera les nostres divisions i ens converteix en una sola cosa, fins que a la fi Déu sigui "tot en tots" (cf. 1Co 15,28)» (n. 18).

Ens hem de convèncer, doncs, hem de creure de veritat, que Déu és Amor, i deixar-nos estimar per Ell, omplir-nos primer del seu amor. Cal experimentar que ens estima, que m'estima a mi, tal com soc, amb tota la meva realitat.

Quan estiguem plens del seu amor, aleshores, aprendrem nosaltres també a estimar. A estimar-lo a Ell i als germans, amb el mateix amor que ens ha donat. Llavors, quan el coneixeré i l'estimaré, podré fer bé el que tinc que fer.

ENTREVISTA

Defensar la fe

ORIOI JARA

El productor, director i guionista Oriol Jara, «com a creient actiu», té la sensació que «els cristians estem en una situació defensiva; arraconats per una societat relativista i agnòstica que qüestiona les bases més fonamentals de la fe». L'Oriol, que és el productor executiu del programa «La Tarda de Catalunya Ràdio» i col·laborador de *Catalunya Cristiana*, creu que «no té sentit seguir al Crist i no intentar canviar el món segons les seves paraules».

Per què als cristians ens fa vergonya reconèixer públicament que som creients?

Perquè hi ha hagut una feina conscient de desprestigiar la fe cristiana. Déu és un poder alternatiu i revolucionari que ha esdevingut històricament incòmode als poders terrenals. Déu ens demana un model de vida santa i menysprea coses que la societat industrial ha convertit en ídols: els diners, el poder, la violència, el sexe... Obeir Déu és un perill contra els poderosos.

Per què cal explicar la grandesa de ser cristià?

Perquè creure en Crist salva! Per una banda, salva literalment: «Jo soc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà» (Jn 11,25). En segon lloc, seguir al Crist ens fa viure d'una manera millor. Vivim en una societat on no pots dir «millor» perquè tot és relatiu. Doncs no, seguir al Crist et dona una vida millor. Plena d'amor i de preocupació pels altres. Una vida guiada per la solidaritat i una moral que et prohibeix ferir als altres.

Per què la raó ens porta a la fe?

Hi ha una gran mentida, que es repeteix constantment per intimidar la gent que tenim fe: «els creients són uns ignorants». Quan comences a llegir teologia, filosofia, història antiga o ciència te n'adones que el problema són tots aquells que ignoren escandalosament veritats històriques, científiques o filosòfiques que proven l'existència de Déu o la resurrecció de Crist. Alguns dels majors pensadors de la història, com sant Agustí, sant Tomàs o sant Pau, eren fidels creients en Déu.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Cada vespre: «Déu vos salve, Maria...»

Han superat els vuitanta anys. En fa quasi seixanta que es varen casar. L'esposa esta malalta d'Alzheimer. Viuen a la seva casa de sempre. Una senyora els ajuda i fa possible que continuïn al domicili familiar. El marit, però, compra els queviures i, si convé, cuina. El seu temps i la seva vida estan al servei de la muller. La conversa i el diàleg no són fàcils. Ell no es cansa i procura generar-los, sense perdre la pau, sempre amb un somriure esperonador, amb fidelitat amorosa al compromís del dia que es varen casar. Els diumenges segueixen la celebració de la missa per televisió i un veí els hi porta la comunió. Cada vespre resen el rosari. Ha esdevingut la pregària familiar per excel·lència.

Passar el rosari és una de les moltes manifestacions de pietat de la religiositat popular. És pregar aprofundint en el coneixement del misteri de salvació del Crist, mitjançant el recorregut evangèlic que afavoreixen els diversos misteris que es contemplan i que, apropant a Jesús, faciliten la lloança (Jn 4,1), afavoreixen la intercessió des de Maria, la mare, amb la pregària repetitiva. «Se n'ana

una altra vegada i va pregar dient les mateixes paraules» (Mc 14,39). És un enriquiment de la vida cristiana des de la pregària personal o fraternal.

Per als esposos del relat, esdevé resposta pietosa al moment difícil que viuen, que els uneix en una pregària comú que uneix les veus i uneix els cors davant del Déu que sempre els ha acompanyat i que sempre han sentit proper i present en el seu matrimoni. «Jesús els va proposar una paràbola per fer-los veure que cal pregar sempre sense defallir» (Lc 18,1). El rosari esdevé testimoni de devoció a Maria per als fills i nets. «L'àngel entrà a trobar-la i li digué: Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu» (Lc 1,28). Tots saben que els avis el resen cada dia, al vespre, abans de sopar. Algunes vegades s'hi han afegit. Algun dels nets més grans fins i tot hi ha anat expressament, per compartir l'estona de pregària i de companyia amb els avis. Tots ho escolten cada vespre, a casa dels avis, una i altra vegada: «Déu vos salve Maria, plena de gràcia...». Lloança, petició, aprofundiment, intercessió, resposta, agraïment, unió... en la pregària.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Mi vocación es el amor»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Posiblemente, a todos nos ha impactado la definición que el Papa ha dado de sí mismo: «Un pecador que trata de hacer el bien»; así respondía al periodista Carlos Herrera que le preguntaba en una reciente entrevista: ¿Quién es en realidad Francisco, cómo le gustaría que le recordaran? Sobrecoge la humildad del Santo Padre. Dios es santo, es el único santo. Él nos salva, nos da su gracia, nos regala su santidad. El Señor nos llama y nos ayuda: «Sed santos, porque yo soy santo» (Lv 11,45; cf. 1P 1,16).

En esta semana recordaremos a santa Teresa de Lisieux. San Juan Pablo II en la Carta Apostólica con la que la declaraba doctora de la Iglesia, exponía el mensaje que ella enseñó y vivió: «con la infancia espiritual experimentamos que todo viene

de Dios, a Él vuelve y en Él permanece, para la salvación de todos, en un misterio de amor misericordioso». En la homilía, el Papa, con las propias palabras de la santa, manifestaba la vocación particular de ella dentro de la Iglesia. «Comprendí —decía— que el amor encerraba todas las vocaciones. Entonces, con alegría desbordante, exclamé: “oh, Jesús, Amor mío, por fin he encontrado mi vocación. Mi vocación es el amor”» (Ms B, 3 v).

Que Santa María, la llena de gracia, nos enseñe a reconocernos pecadores que tratan de hacer el bien. Que Ella nos ayude a ser amor en la Iglesia, aunando el amor a Dios y a los hermanos. Como Ella, alabamos a Dios que nos mira y ama en nuestra pequeñez.

Lectures de la missa diària i santoral

27. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Za 8,1-8 / Sl 101 / Lc 9,46-50]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüls, 1633). Sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

28. ■ Dimarts [Za 8,20-23 / Sl 86 / Lc 9,51-56]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII). Sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustoquí, filla de santa Paula. Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dimecres [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jn 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants). Sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Dijous [Ne 8,1-4a.5-6.7b-12 / Sl 18 / Lc 10,1-12]. Sant Jeroni, prev. i dr. de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors. Santa Sofia, viuda.

1. □ Divendres [Ba 1,15-22 / Sl 78 / Lc 10,13-16]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux i dra. de l'Església, patrona de les missions. Sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. □ Dissabte [Ba 4,5-12.27-29 / Sl 68 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda. Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946). Sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ † Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Gn 2,18-24 / Sl 127 / He 2,9-11 / Mc 10,2-16 (o bé: Mc 10,2-12)]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta. Sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

Intencions del Sant Pare per al mes d'octubre

Preguem perquè cada batejat participi en l'evangelització i estigui disponible per a la missió, a través d'un testimoni de vida que tingui el sabor de l'Evangeli.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre dels Nombres (Nm 11,25-29)

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven. En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho». Però Moisès li respongué: «¿Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

Salm responsorial (18)

R. *Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig. És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants.* R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims.

El servent vostre està prompte / a guardar-los amantent; / però, ¿qui s'adona de les pròpies errades? / Disculpeu el que em passa inadvertit.

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull, / que no s'apoderi de mi; / així seré irrepreensible / i net d'una gran culpa.

Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,1-6)

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorarà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers.

Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engraiat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui venen amb nosaltres». Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles, no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa.

Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiessin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al Regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

Lectura del libro de los Números (Núm 11,25-29)

En aquellos días, el Señor bajó en la Nube, habló con Moisés y, apartando algo del espíritu que poseía, se lo pasó a los setenta ancianos. En cuanto se posó sobre ellos el espíritu, se pusieron a profetizar. Pero no volvieron a hacerlo. Habían quedado en el campamento dos del grupo, llamados Eldad y Medad. Aunque eran de los designados, no habían acudido a la tienda. Pero el espíritu se posó sobre ellos, y se pusieron a profetizar en el campamento. Un muchacho corrió a contárselo a Moisés: «Eldad y Medad están profetizando en el campamento». Josué, hijo de Nun, ayudante de Moisés desde joven, intervino: «Señor mío, Moisés, prohibeselo». Moisés le respondió: «¿Es que estás tú celoso por mí? ¡Ojalá todo el pueblo del Señor recibiera el espíritu del Señor y profetizara!».

Salm responsorial (18)

R. *Los mandatos del Señor son rectos y alegran el corazón.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos.

También tu siervo es instruido por ellos / y guardarlos comporta una gran recompensa. / ¿Quién conoce sus faltas? / Absuélveme de lo que se me oculta.

Preserva a tu siervo de la arrogancia, / para que no me domine; / así quedaré limpio e inocente / del gran pecado.

Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 5,1-6)

Atención ahora, los ricos: llorad a gritos por las desgracias que se os vienen encima. Vuestra riqueza está podrida y vuestros trajes se han apolillado. Vuestro oro y vuestra plata están oxidados y su herrumbre se convertirá en testimonio contra vosotros y devorará vuestras carnes como fuego. ¡Habéis acumulado riquezas... en los últimos días! Mirad, el jornal de los obreros que segaron vuestros campos, el que vosotros habéis retenido, está gritando, y los gritos de los segadores han llegado a los oídos del Señor del universo. Habéis vivido con lujo sobre la tierra y os habéis dado a la gran vida, habéis cebado vuestros corazones para el día de la matanza. Habéis condenado, habéis asesinado al inocente, el cual no os ofrece resistencia.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquel tiempo, Juan dijo a Jesús: «Maestro, hemos visto a uno que echaba demonios en tu nombre, y se lo hemos querido impedir, porque no viene con nosotros». Jesús respondió: «No se lo impedáis, porque quien hace un milagro en mi nombre no puede luego hablar mal de mí. El que no está contra nosotros está a favor nuestro». Y el que os dé a beber un vaso de agua porque sois de Cristo, en verdad os digo que no se quedará sin recompensa. El que escandalice a uno de estos pequeñuelos que creen, más le valdría que le encajasen en el cuello una piedra de molino y lo echasen al mar. Si tu mano te induce a pecar, córtatela: más te vale entrar manco en la vida, que ir con las dos manos a la "gehenna", al fuego que no se apaga. Y, si tu pie te induce a pecar, córtatelo: más te vale entrar cojo en la vida, que ser echado con los dos pies a la "gehenna". Y, si tu ojo te induce a pecar, sácatelo: más te vale entrar tuerto en el reino de Dios, que ser echado con los dos ojos a la "gehenna", donde el gusano no muere y el fuego no se apaga.»

«Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Jesús no va ser l'únic que va fer gestos prodigiosos de guarició entre la gent. Ell mateix va reconèixer, disputant amb els fariseus, que els deixebles d'aquests també realitzaven gestos prodigiosos. Tampoc els seus deixebles tenen la patent o l'exclusiva de realitzar miracles en nom de Jesús. Si algú fa servir el nom de Jesús per a fer el bé, aquest també contribueix a expandir el Regne de Déu en el món.

Jesús no és patrimoni de ningú, ni tan sols dels cristians. Jesús està destinat a tots els homes i dones de bona voluntat que hi ha en aquest món. Jesús continua inspirant a moltes persones que no es reconeixen com a membres de la seva Església.

La salvació de Déu es fa present en el cor dels homes, de moltes maneres. Llavors, què aporta ser cristià? Què aporta estar batejat? Què aporta viure la vida cristiana dins de l'Església? Doncs, el mateix que va aportar als Dotze el fet de ser deixebles de Jesús, i de conivir amb ell i participar de la seva missió salvadora: ser u amb ell, i, per mitjà d'ell, amb el Pare. Ser fills i filles de Déu pel baptisme, ser testimonis qualificats del seu Evangeli al món, ser membres del cos de Crist, formar part de la família de Déu, participar en la construcció del Temple de l'Esperit Sant.

D'altra banda, el fragment de l'Evangeli de Marc que ens presenta avui la litúrgia conté a més dos ensenyaments: un referent a la recompensa dels qui col·laboren amb la missió eclesial, i una altre sobre el perill de l'escàndol.

Fins a un got d'aigua tindrà la seva recompensa, quan es dona per seguir al Messies. I és que fins i tot un got d'aigua pot ser un preciós signe d'acollida i de reconeixement.

El terme *petits* atribuït a Marc i a Mateu es refereix als cristians recentment convertits, que tenen encara una fe feble i vacil·lant. Algunes de les nostres paraules, o accions o actituds, poden ser un autèntic entrebanc per a aquells més sensibles o influenciables. Jesús es mostra extremadament dur envers els qui amb la nostra conducta desanimem a altres a creure en Ell, o fins i tot podem provocar rebuig cap a Jesús.

Els gestos petits, com un simple got d'aigua, no passen desapercebuts per a la bondat de Déu; al contrari de les paraules o els gestos escandalosos que provoquen el rebuig, no solament de les persones sinó també el de Déu. Una vida coherent, lliurada a l'anunci de l'Evangeli, viscuda des de la pau i la unitat fraterna, rebrà àmplia acollida en el Regne de Déu. Sigui aquest el nostre camí.

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge 26. Presideix la Missa amb motiu de la presentació de Mn. Artur Boardman com administrador parroquial. **A les 10.15 h,** a Sant Feliu del Racó; **a les 12 h,** a Sant Esteve de Castellar.

Dijous 30, a les 12 h. Consell Diocesà de Càritas.

Diumenge 3 d'octubre, a les 17 h. Missa de la Romeria de Terrassa a Montserrat.

maculada Concepció. Del 30 d'agost al 4 de setembre va tenir lloc a La Garriga el Capítol general electiu de les Gnes. Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció. Fou elegida Superiora general la Gna. Montserrat Soler.

Convivència d'inici de curs dels seminaristes. Entre els dies 9 i 11 de setembre va tenir lloc, al Casal del Roser de Gisclareny, la convivència d'inici de curs dels seminaristes que residiran enguany en el Seminari diocesà de Valldoreix, acompanyats per Mons. Cristau i l'equip de formadors. A aquests cal afegir els que es troben en l'etapa pastoral a les parròquies.

Segon aniversari de l'Adoració perpètua a Terrassa. El diumenge 12 de setembre, a les 19 h, Mn. Fidel Catalán, Vicari general, presidí la Missa a la parròquia de Sant Pere de Terrassa amb motiu del segon aniversari de l'obertura de la Capella de l'Adoració

perpètua a Terrassa. Després de la celebració tingué lloc una estona d'adoració al Santíssim i la Benedicció final.

Notícies

Capítol d'eleccions de les Gnes. Franciscanes Missioneres de la Im-

Agenda

Jornades de formació de catequistes. Iniciació a l'Oratori dels nens petits. A càrrec del P. Gonzalo M. Carbó Bolta i cooperadors de l'Oratori. Dies: Divendres 1 d'octubre (matí), dissabte 2 (tot el dia) i diumenge 3 (matí). Es clouen amb la celebració de l'Eucaristia al migdia. Inscripcions al link: <https://forms.gle/m5FnVackQkxhfmzo7>

IX JORNADES TRANSMET! (22-24 d'octubre)

«El camí de la comunió i la sinodalitat per la Nova Evangelització»

Divendres, 22 d'octubre:

—A les 20.30 h a la Catedral de Terrassa. Escola de Pregària per a Joves, presidida per l'Excm. i Rvdm. Sr. Salvador Cristau, Administrador diocesà: «L'Església, escola de comunió».

Dissabte, 23 d'octubre:

—A les 10 h, al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès, acollida i presentació.

—10.30 h, conferència sobre «El camí de la comunió i la sinodalitat» a càrrec del Dr. Salvador Pié, professor emèrit d'eclesiologia a la Facultat de Teologia de Barcelona i la Pontificia Universitat Gregoriana de Roma.

—12.30 h, presentació de les accions del Pla Pastoral Diocesà per al curs 2021-2022 i del treball diocesà per al Sínode de Bisbes.

—13 h, celebració d'obertura de la fase diocesana del Sínode de Bisbes.

Diumenge, 24 d'octubre:

—A les 17 h a la parròquia de Sant Esteve de Granollers. «L'Església, la comunió i la cultura». Presentació i reflexió sobre l'aportació de la cultura a la comunió eclesial. Concert d'orgue a càrrec del mestre Vicenç Prunés: *Magnific Bach*, amb el Cor de Cambra de Granollers sota la direcció de Marc Díaz.

CARTA DOMINICAL

Hacer bien las cosas

En una ocasió, en los comienzos de mi ministerio sacerdotal, un feligrés de la parroquia me dijo: «Padre, yo sólo sé hacer las cosas de una manera, y es hacerlas bien.»

Sí, es verdad, le dije, pero esto no basta para un cristiano. Porque la única manera de hacer las cosas bien para un cristiano es hacerlas con amor. Si nos falta el amor, la caridad, nos falta lo más importante.

La caridad es la tercera «clave» que, junto con la fe y la esperanza, nos abre a una relación plena con Dios y con los demás.

San Pablo escribe en la Carta a los Romanos: «A nadie le debáis nada, más que el amor mutuo; porque el que ama ha cumplido el resto de la ley. De hecho, el no cometerás adulterio, no matarás, no robarás, no codiciarás, y cualquiera de los otros mandamientos, se resume en esto:

Amarás a tu prójimo como a ti mismo. El amor no hace mal a su prójimo; por eso la plenitud de la ley es el amor» (Rm 13,8-10).

Y no podemos olvidar lo que nos dice Jesús como mandamiento suyo: «Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros» (Jn 13,34).

Pero, ¿por qué esta insistencia de Dios en amar?: «Esto os mando: que os améis unos a otros» (Jn 15,17). Y ¿por qué nuestra dificultad y resistencia para vivir el amor? Porque, ¿cómo podemos amar nosotros como Él nos ama? ¿Es que yo puedo amar como Él?

Dios mismo nos da la respuesta. En primer lugar porque Él es amor: «Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido

de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor» (1Jn 4,7-8).

Y también porque hemos sido creados a su imagen. «Dijo Dios: «Hagamos al hombre a nuestra imagen y semejanza...». Y Dios creó al hombre a su imagen, a imagen de Dios lo creó, varón y mujer los creó» (Gn 1,26-27).

Ello significa que, si Él es Amor, nosotros que hemos sido creados a imagen suya participamos de lo que es Él. Hemos sido creados para ser amados y para amar como Él.

Y una vez más descubrimos que el problema es que nos falta más fe. No acabamos de creernos que Dios es amor, y que nos ama y no puede dejar de hacerlo.

El papa Benedicto XVI afirmaba en su primera Carta encíclica *Deus caritas est*: «Así, pues, no se trata ya de un «mandamiento» externo que nos impone lo imposible, sino de una experiencia de amor nacida

† SALVADOR CRISTAU COLL
Administrador diocesano de Terrassa

desde dentro, un amor que por su propia naturaleza ha de ser ulteriormente comunicado a otros. El amor crece a través del amor. El amor es «divino» porque proviene de Dios y a Dios nos une y, mediante este proceso unificador, nos transforma en un Nosotros, que supera nuestras divisiones y nos convierte en una sola cosa, hasta que al final Dios sea «todo en todos» (cf. 1Co 15,28)» (n.º 18).

Debemos convencernos, pues, hemos de creer de verdad que Dios es Amor, y dejarnos amar por Él, llenarnos primero de su amor. Necesitamos experimentar que nos ama, que me ama a mí tal como soy, con toda mi realidad.

Cuando estemos llenos de su amor, entonces aprenderemos también nosotros a amar. A amarlo a Él y a los hermanos, con el mismo amor que nos ha dado. Entonces, cuando le conozca y le ame, podrá hacer el bien que debo hacer.